

[Gamre.]

mangel på omtanke, så er det en ansvarsløs „efter os syndfloden“ - mentalitet.

Jeg er overbevist om, at et flertal af dette lands befolkning forstår nødvendigheden af en hurtig og dybtgående indsats mod forureningsfarene, og derfor ser jeg også frem til, at folketinget vil behandle dette lovforslag med en betydelig effektivitet.

Hvad angår de enkelte nye områder i lovforslaget, vil jeg gerne først om beskyttelsen af vandforsyningsinteresserne, det nye kapitel 3 i lovforslaget, og beskyttelsen af overfladevandet, kapitel 4, sige, at der med disse bestemmelser er sket en klar forbedring og styrkelse af lovforslaget.

Vedrørende vandforureningen skal styringsfunktionen ikke mere løses gennem en uhensigtsmæssig projektgodkendelse, men ved en overordnet koordinering på amtsplan, omfattende udarbejdelse af kvalitetsplaner for områdets recipienter og udarbejdelse af planer for de foranstaltninger med hensyn til kloakering og rensningsanlæg m. v., der er nødvendige for opfyldelse af den vedtagne recipientkvalitet. Jeg har forstået denne administrative opbygning sådan, at der ikke bliver tale om en meget omkostningskrævende funktion på amtsplan, noget, vi vist alle er stærkt interesseret i at undgå, ikke mindst under hensyntagen til en fremtidig omstrukturering af den amtskommunale inddeling.

Selve godkendelsesfunktionen kan løses på kommunalt plan. I denne forbindelse bør vel også miljøministeriets initiativ vedrørende udarbejdelsen af et 10 års investeringsprogram for kommunal spildevandsrensning fremhæves og roses. Miljøministeren nævner, at han overvejer, om der er behov for en særlig lov om kommunernes pligt til at opføre og drive offentlige rensningsanlæg, og jeg vil gerne sige, at netop på grund af det økonomiske prioriteringsproblem, der ligger i byggeriet af rensningsanlæg, er det utvivlsomt ønskeligt at få en lovmæssig ramme herom.

Det foreliggende lovforslag, der bl. a. indeholder bestemmelser om ophævelse af sundhedskommissionerne og en stærk reduktion af landvæsenskommissionernes opgaver, er således udtryk for en nydannelse på styringsområdet, som både betyder en forenkling og en effektivisering.

Den anden væsentlige ændring i dette lovforslag i forhold til det i maj 1972 fremsatte er oprettelsen af miljøankenævnet, som skal være en klageinstans for administrative afgørelser, som er nærmere specificeret i lovforslaget. Miljøankenævnet skal bestå af en formand og et antal stedfortrædere for denne samt et antal af miljøministeren beskikkede sagkyndige medlemmer. Medlemmerne indstilles til beskikkelse dels af Industrirådet, Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger i forening, dels af miljøstyrelsen.

Jeg vil gerne i denne forbindelse rejse det spørgsmål, om denne sammensætning kan være rigtig. Jeg er vidende om, at Dansk Fiskeriforening, Danmarks Havfiskeriforening og Danmarks Sportsfiskerforbund allerede har udsendt en udtalelse, der påpeger, at hensynet til forbrugerne må styrkes i sammensætningen af miljøankenævnet. Der mangler, siger fiskeriforeningerne, en fast repræsentation for de rekreative interesser og hele fiskerierhvervet med lige så mange medlemmer som industriens og landbrugets repræsentanter. Det hedder videre i fiskeriforeningernes udtalelse bl. a.:

„Når man vender sig så stærkt imod forslagens nuværende udformning, skyldes det, at en uændret gennemførelse heraf vil føre til, at de forurenende erhverv ellers vil blive dominerende i nævnet.“

Jeg vil gerne gøre fiskeriforeningernes ord til mine, og jeg vil gerne føje til, at den almindelige borger også bør være sikret en repræsentation ved siden af disse forskellige organisationer, ved siden af centraladministrationen. Jeg vil her i første række pege på Forbrugerrådet og på LO, som bør repræsenteres på linje med fiskeriforeningerne og industriens og landbrugets organisationer.

De mange andre i ganske vidt omfang særdeles komplicerede problemer, som er berørt ved førstebehandlingen i maj 1972, skal jeg som sagt ikke gentage eller uddybe her.

Lovforslagets bemærkninger indeholder en nøje gennemgang af de administrative omkostninger, som det vil medføre. Det drejer sig for det første om miljøstyrelsen, herunder laboratorieudgifter: 15¼ mill. kr., departementet: ½ mill. kr., miljøankenævnet: 1½ mill. kr., det vil altså sige i alt hos